

ПРОТОКОЛ

№ 611

гр. С., 21.12.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – С. в публично заседание на двадесет и първи декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мая П. Величкова
Съдия: Пламен Д. Стефанов
Съдебни М.слав В. Митев
заседатели: ПЛАМЕН ХР. ГАГАМОВ
Камелия М. Михова

при участието на секретаря ИЛКА Й. ИЛИЕВА
и прокурора В. Д. Б.

Сложи за разглеждане докладваното от Мая П. Величкова Наказателно дело от общ характер № 20232200200637 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

За Окръжна прокуратура гр.С., редовно призована, се явява прокурор Б..

Подсъдимият Г. Р. В., редовно призован, се явява лично и с адв.П. Т. от АК Я., редовно упълномощен от досъдебното производство.

Частният обвинител Н. Х. Р., редовно призована, се явява лично и с адв.Д. Д., редовно упълномощен.

Свидетелката С. Р. Г., редовно призована, се явява лично.

Свидетелката Г. Р. Г., редовно призована, се явява лично.

Свидетелят И. Р., редовно призован, се явява лично.

Свидетелят Б. Р. Г., редовно призован, се явява лично.

Свидетелят Х. Р. Г., редовно призован, се явява лично.

Свидетелят В. Р. Г., редовно призован, се явява лично.

Свидетелката С. Т. В., редовно призована, се явява лично.

Свидетелката Р. Г. В., редовно призована, се явява лично.

Свидетелят С. С. М., нередовно призован, не се явява.

Свидетелят И. Г. Р., редовно призован, се явява лично.
Свидетелят П. Н. К., редовно призован, се явява лично.
Свидетелят Х. П. Х., редовно призован, не се явява.
Свидетелката А. П. Х., редовно призована, се явява лично.

Вещото лице д-р Т. А. Ч., редовно призован, се явява лично.
Вещото лице М. В. П., редовно призована, не се явява.
Вещото лице Е. Г. К., редовно призована, се явява лично.
Вещото лице Р. И. М., редовно призована, се явява лично.

Инспектор за борба с противообществените прояви на малолетни и непълнолетни при ОД на МВР С. се явява Е.Л.Н., редовно призован.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Адв.Д.: Да се даде ход на делото.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ Н. Р.: Да се даде ход на делото.

Адв.Т.: Да се даде ход на делото.

Подс.В.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на делото.

Съдът пристъпи към сваляне самоличността на явилите се лица.

САМОЛИЧНОСТ НА ПОДСЪДИМИЯ Г. Р. В. - роден на 11.01.1963г. в с.Б., общ.С., с постоянен адрес с.Г.А., общ.С., ул.“Т.И.В.“ № 4, българин, български гражданин, с начално образование, безработен, женен, неосъждан, ЕГН *****;

Подс. В.: Получил съм препис от обвинителния акт преди повече от седем дни.

САМОЛИЧНОСТ НА СВИДЕТЕЛИТЕ:

Н. Х. Р. на 38 г., туркиня, българска гражданка, не работи, неосъждана, снаха на подсъдимия, основно образование, съпруга на пострадалия;

С. Р. Г. на 18 г., българка, българска гражданка, не работи, неосъждана, внучка на подсъдимия, дъщеря на пострадалия;

Г. Р. Г. на 16 г., българка, българска гражданка, не работи, ученичка в 8 клас, неосъждана, внучка на подсъдимия, дъщеря на пострадалия;

И. Р. на 15 г., българин, български гражданин, не работи, ученик в 8 клас, неженен, неосъждан, внук на подсъдимия, син на пострадалия;

Б. Р. Г. на 14 г., българин, български гражданин, не работи, ученик в 6 клас, неженен, неосъждан, внук на подсъдимия, син на пострадалия;

Х. Р. Г. на 10 г., българин, български гражданин, не работи, неженен, ученик в 4 клас, неосъждан, внук на подсъдимия, син на пострадалия;

В. Р. Г. на 56 г., българин, български гражданин, не работи, женен, неосъждан, основно образование, брат на подсъдимия;

С. Т. В. на 56 г., българка, българска гражданка, не работи, неосъждана, омъжена, начално образование съпруга на подсъдимия, майка на пострадалия;

Р. Г. В. на 21 г., българка, българска гражданка, не работи, омъжена, неосъждана, основно образование, дъщеря на подсъдимия, сестра на пострадалия;

И. Г. Р. на 38 г., българин, български гражданин, работи в Г., женен, неосъждан, основно образование, син на подсъдимия, брат на пострадалия;

П. Н. К. на 38 г., българин, български гражданин, кмет на с.Г.А., работи, женен, неосъждан, висше образование, без родство със страните;

А. П. Х. на 25 г., българка, българска гражданка, не работи, неомъжена, неосъждана, средно образование, без родство със страните.

Съдът предупреди свидетелите за наказателната отговорност, която носят по чл.290 от НК, същите обещава да говорят истината.

Съдът отстрани свидетелите от залата.

САМОЛИЧНОСТ НА ВЕЩИТЕ ЛИЦА:

д-р Т. А. Ч. на 70 г., бълг.гражданин, висше образование, женен, работи, неосъждан, без родство със страните;

д-р Е. Г. К. на 64 г., бълг.гражданка, висше образование, работи, разведена, неосъждана, без родство със страните;

Р. И. М. на 60 г., бълг.гражданка, омъжена, висше образование, работи, неосъждана, без родство със страните;

Предупредени за наказателната отговорност, която носят по чл. 291 от НК, вещите лица обещава да дадат заключение по знание и съвест.

САМОЛИЧНОСТ НА Е.Л.Н. на 49 г., Инспектор за борба с противообществените прояви на малолетни и непълнолетни при ОД на МВР С., българин, български гражданин, неосъждан, висше образование – педагогика, неосъждан, без родство със страните.

Съдът разясни на страните правата по чл.274 и чл.275 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи. На този етап нямам доказателствени искания.

Адв.Д.: Нямам искания за отводи и по доказателствата.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ Н. Р.: Присъединявам се към казаното от адвоката ми.

Адв.Т.: Нямам искания за отводи. Нямам искания за доказателствени искания.

Подс.В.: Съгласен съм с казаното от защитника ми.

На основание чл.276 от НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на съдебното следствие.

На основание чл.276 ал.1 от НПК съдът докладва основанията за образуване на съдебното производство - производството е образувано по внесен обвинителен акт, с който по отношение на Г. Р. В. е повдигнато обвинение за престъпление по чл.116 ал.1 т.3 предл.3 и т.6 предл.3, вр. чл.115 от НК.

Конституирана като частен обвинител в съдебното производство е съпругата на пострадалото лице Н. Х. Р..

На основание чл. 276 ал.2 от НПК, съдът предостави възможност на прокурора да изложи обстоятелствата, включени в обвинението.

ПРОКУРОРЪТ: Въз основа на проведеното разследване и събраните по досъдебното производство доказателства, Окръжна прокуратура С. предяви срещу Г. Р. В. обвинение за това, че на 27.04.2023г. в село Г.А., общ.С., ул.“Т.И.В.“ № 4, умишлено умъртвил чрез нанасяне на прободно-порезни рани с нож в областта на гръдния кош на рождения си син – Р. Г. Р. на 40 години от същото село, като деянието е извършено с особена жестокост – престъпление по чл.116 ал.1 т.3 предл.3 и т.6 предл.3, вр. чл.115 от НК.

-

На основание чл.276 ал.3 от НПК, съдът запита подсъдимия Г. Р. В. разбира ли в какво е обвинен.

ПОДС.В.: Разбирам обвинението. Не се признавам за виновен.

На основание чл.277 ал.1 от НПК подсъдимият бе поканен да даде обяснения като му разясни правото му да даде обяснения във всеки момент на съдебното следствие.

ПОДС.В.: Няма да давам към момента обяснения. Обяснения ще дам на по-късен етап в хода на съдебното следствие.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че няма пречка да се премине към изслушване на експертизата, изготвена от вещите лица д-р Е. К. и Р. М.. Относно разпита на вещото лице д-р Ч., считам, че същият следва да бъде след изслушване разпита на по-голяма част от свидетелите.

Адв.Д.: Не възразявам.

ЧАСТНИЙ ОБВИНИТЕЛ Н. Р.: Съгласна съм с казаното от адв.Д..

Адв.Т.: Не възразявам да се промени хода на съдебното следствие, като се премине към изслушване на експертизата, изготвена от двете вещи лица д-р Е. К. и Р. М..

ПОДС.В.: Както каза адвокатата ми, съгласен съм.

Съдът ПРИСТЪПВА към разпит на вещите лица д-р Е. Г. К. и Р. И. М..

В.Л.К. РАЗПИТАНА КАЗА: Поддържам заключението на изготвената комплексна съдебна психолого-психиатрична експертиза, което сме изготвили. Въпросите са били за наличие на психична болест, каквато изследваният няма и за това, че е със запазени годности да дава достоверни показания и да участва в наказателния процес. Общо взето това бяха основните въпроси на експертизата. Категорично поддържам заключението, че не са налице данни за настъпил афект към момента на деянието. Към момента на деянието няма никакви данни за афект. Афектът е доста сложно състояние с определена фазовост и типична симпТ.тика, каквато тук при подсъдимия, не беше установена.

Според подсъдимия, това той го заяви, е имал уплаха и страх, но няма как да знаем. Можем да приемем само за достоверно това, което казва той. Той казва, че бил изплашен в този момент, че имат отдавнашни пререкания със сина си и че характерът му е такъв, че е доста експлозивен. Реагира без много да обмисля поведението си. Реагира импулсивно. Приемът на алкохол вероятно също е изиграл роля в цялата история, защото това е освобождаване на задръжки. Това е обяснението, което даде подсъдимият пред нас на прегледа. Това е от неговите обяснения.

В.л.М., РАЗПИТАНА КАЗА: Поддържам заключението, което сме дали.

СТРАНИТЕ: Нямаме въпроси. Да се приеме експертизата.

Съдът,

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА И ПРИОБЩАВА заключението на изготвената комплексна съдебна психолого-психиатрична експертиза, изготвена от вещите лица д-р Е. К. и Р. М..

За явяването на вещото лице д-р Е. Г. К. в днешното съдебно заседание

да се изплатят 50лв от бюджетните средства на съда. /рко/

За явяването на вещото лице д-р Р. И. М. в днешното съдебно заседание да се изплатят 50лв от бюджетните средства на съда. /рко/

Съдът ПРИСТЪПВА към разпит на свидетелите.

Съдът пристъпи към разпит на свид.Х. Г., като в залата присъства майката Н. Р. и инспектор Е.Н. – Инспектор за борба с противообществените прояви на малолетни и непълнолетни при ОД на МВР С..

Съдът разясни на свидетеля разпоредбите на чл.119 от НПК и чл.121 ал.1 от НПК и запита свидетеля относно разясненото.

Свид.Х. Г., РАЗПИТАН КАЗА: Разбирам това, което ми казахте, че мога да не давам показания. Не искам да давам показания.

Майката Н. Р.: Той не беше свидетел очевиден и няма с какво да допринесе за изясняване на обективната истина. Ако може да не го разпитвате и ще се възползваме от правата си по разяснените ни разпоредби. Няма да дава показания.

Инспектор за борба с противообществените прояви на малолетни и непълнолетни /ИБППМН/ Н.: Това е негово право и след като го изразява, няма пречка да не се разпитва.

Със съгласието на страните съдът освободи свидетеля от залата.

Съдът пристъпи към разпит на свид.Б. Г., като в залата присъства майката Н. Р. и инспектор Е.Н..

Съдът разясни на свидетеля разпоредбите на чл.119 от НПК и чл.121 ал.1 от НПК и запита свидетеля относно правата му по тези разпоредби.

Свид.Б. Г., РАЗПИТАН КАЗА: Запознат съм с правата си по чл.119 от НПК и чл.121 ал.1 от НПК. Желая да дам показания. На 14 години съм. Внук съм на подсъдимия и син на пострадалия. Син съм на пострадалия Р. Г. Р.. На 27 април 2023г., брат ми И. ми се обади по телефона да отида до бензиностанция „В.“ в с.Г.А., за да взема бира и семки. Брат ми И. беше вътре в стаята в дома на подсъдимия Г. Р. В. и след това аз се прибрах от бензиностанцията и влязох вътре в стаята. Чух разговор по телефона. Леля ми Р. говореше с баба ми С.. Разбрах също така, че баща ми е искал да говори с леля ми Р., но Г. Р. В. каза на баща ми: „Ти нямаш ли телефон да звънеш на сестра си?“. Стана някакъв проблем вътре, заради този телефон. Скараха се вътре в стаята за този телефон и след това излязоха в коридора. Мисля, че вътре в коридора се караха пак и ние се опитахме да извадим баща ми навън и го извадихме навън аз, майка ми и брат ми И.. Тогава чичо ми М., който се казва В., дръпна баща ми и го вкара вътре в коридора и започна да го бие. Ние му се молихме: „Недей, недей, не го удряй“, той, обаче, не се спря. След това видях, че майка ми дърпа ръката на дядо ми Г., който беше влязъл вътре, от

баща ми, който беше паднал на земята. Целият нож беше в кръв и баща ми също. След това баща ми с някакви сили се изправи, излезе навън с последни сили, направи сигурно пет-шест крачки и падна на земята. Аз сложих неговата глава на краката ми и притисках раната да не изтича кръвта. Помня също, че Г. беше седнал на стъпалата, а баба ми беше вътре. Не знам вървеше ли вътре, какво правеше не знам, но дядо ми беше отвън на стъпалата. Аз притисках раната със сестра ми Г.. Г. не беше в стаята вътре при нас. В стаята бяхме аз, И. и майка ми и мисля, че и Х. беше. Не помня много, но бяха и баба ми, дядо ми и брат му на дядо ми В.. Други хора нямаше вътре в стаята. След това, за В. мисля, че беше отвън, извън къщата. Не знам защо беше извън къщата. Баба ми С., мисля че се опитваше да отвори вратата. Аз през това време се опитвах да спирам кръвта от раните на баща ми и не съм се оглаждал много. Това си спомням. След това дойде линейка. Тя дойде до баща ми и аз тогава се бях много разстроил и плаках. Видяха раните и казаха, че ще се оправи, но като вдигнаха тениската казаха на мен: „Съжалявам“.

Видях, че майка ми дръпна ръката на дядо ми и видях острието на ножа и жълтата дръжка на ножа. Дядо ми Г. държеше ножа. Първо брат ми И. се обади за линейката. Аз не съм се обаждал. Аз не знам какви бяха отношенията между дядо ми и баща ми. Поддържаха контакт, гостувахме им често. Според мен, този инцидент се случи, заради телефонния разговор на баба ми с леля ми Р.. Ние поддържаме контакт и добри отношения с леля ми Р.. В добри отношения сме, гостували сме им. Баща ми щеше да заминава за Г. и искаше да се сбогува с баща си. Не помня да са се карали. Според мен, не са се карали.

Не съм видял дядо ми да пристъпва към баща ми. Не съм чул дядо ми да е казал нещо на баща ми.

Чичо ми М., В. Г., нанасяше удари на баща ми в ребрата, в корема с юмруци. Не знам защо му нанасяше удари. Той вместо да ги разтърве, когато дядо ми стана да го прави това нещо, той стана и той да удря. Боят тази вечер го предизвика В.. Той ми е чичо. Предизвика боя с това, че когато ние излязохме навън, той вкара баща ми вътре в къщата, а ние спокойно можехме да се приберем.

Когато бях вътре в стаята чух за какво се скараха дядо ми и баща ми. Това беше за разговора по телефона. Баба ми С. говореше с леля ми Р.. Баща ми искаше също да говори със сестра си и тогава Г. Р. В. каза на баща ми: „Ти нямаш ли телефон, че искаш да вземаш моя?“. На масата дядо ми и баща ми си викаха, говореха си на висок тон без други действия. Говореха много силно. Не можах да разбера какво си говореха. Аз в стаята бях седнал на леглото и си седях, и гледах брат ми И., който играеше игра на телефона, а той беше седнал до мен на леглото. Майка ми не помня къде беше точно, но беше в стаята. Баба ми беше седнала на големия диван с В. един до друг. Г. Р. В. беше седнал на леглото. Ние бяхме зад него на леглото до стената, а той беше отпред на леглото седнал до масата. Баща ми беше седнал на черна

табуретка до масата. Масата беше пред леглото, дивана и черната табуретка.

В. вкара баща ми вътре в коридора. Ние бяхме излезли навън. Баща ми го изкарахме аз, майка ми и И.. Изкарахме го навън от къщата в двора, а В. вкара баща ми вътре в коридора и тогава започна да го удря с юмруци. Ние тримата влязохме след него вътре. Дядо ми Г. през това време не знам къде беше. Помня, че В. вкара баща ми в коридора, но не помня къде беше Г. Р. В. по това време. Мисля, че имаше хладилник в ъгъла до стената и малко по-отдалечено от хладилника стоеше дядо ми. Баща ми беше в този момент на стената, в смисъл сигурно с един метър разстояние от хладилника на земята под полилея на прозореца. Дядо ми беше пред баща ми. Не помня В. къде беше.

Бях купил една бутилка бира един литър и я занесох. Не знам дали им беше първата бутилка. Това беше първата бутилка, която купих аз. Не знам дали са я изпили бутилката. Мога да кажа дали бяха повлияни от алкохол, не съм много сигурен. Баща ми беше, а за Г. Р. В. не знам и за В. не знам. Пияният човек се държи малко по-отегчено, движи се по-бавно. Не бяха стигнали чак до положение на залитане. Не видях наръгването. Видях само майка ми, като извади ножа в ръката на Г.. Видях само след това как майка ми изважда ръката на Г. Р. В.. На Г. в ръката имаше нож. Видях острието на ножа и жълтата дръжка в ръката на Г.. Майка ми изваждаше ръката на Г., мисля че от тялото на баща ми.

Адв.Т.: Не разбирам кой как се е позиционирал по време на инцидента?

Адв.Д.: Възразявам срещу този въпрос.

Съдът допуска въпр..

Свид. Б. Г.: Г., когато отиде към баща ми, баща ми беше на земята. Видях само майка ми да дърпа ръката на дядо ми. Когато Г. отиде към баща ми, той беше на земята. Облегнал се беше на стената, седнал на земята. Тръгнахме навън аз, майка ми, брат ми И. Р. и баща ми и излязохме отвън. Когато излязохме, щом можехме спокойно да си тръгнем, значи не е имало разправия още между тях. Точно тогава се намесва В.. В. не беше отвън с нас, но той слезе от първото-второто стъпало на къщата и дръпна баща ми вътре. Тогава и ние, които бяхме навън прибягахме навътре. Аз бях между тези, които бягат навътре. Влязохме в остъклението пред коридора. Не мога да обясня правилно коридора. Това е с много прозорци. Остъклението наричам коридор. Когато влязох, тогава видях баща ми на земята и майка ми, както казах, да вади ръката на подсъдимия. В. влезе вътре и събори баща ми на земята и ние влязохме вътре и започнахме да му се молим да не го удря. След това дойде дядо ми. Когато дойде дядо ми, тогава видях майка ми да му дърпа ръката. Дядо ми дойде от кухнята, където бяхме преди това.

Инспектор за борба с противообществените прояви на малолетни и непълнолетни /ИБППМН/ Н.: Добре се ориентира за време и място и съвсем нормално е в момента, когато се е случил инцидента да има уплаха и някои от

моментите да му се губят и малко тук на зададените въпроси, на кръстосаните, е нормално детето да се обърка.

СТРАНИТЕ: Нямаме въпроси.

Със съгласието на страните съдът освободи свидетеля Б. Р. от залата.

Съдът пристъпи към разпит на свид.И. Р., като в залата присъства майката Н. Р. и инспектор Е.Н..

Съдът разясни на свидетеля разпоредбите на чл.119 от НПК и чл.121 ал.1 от НПК и запита свидетеля относно правата му по тези разпоредби.

Свид.И. Р., РАЗПИТАН КАЗА: Запознат съм с правата си по чл.119 от НПК и чл.121 ал.1 от НПК. Искам да дам показания.

На 27 април 2023 г. баща ми около 16.30-17.00 часа излезе в центъра с дядо ми Р. – той е дядо на баща ми, и с малкия ми брат Р. и си взе едно патронче водка и после ме прати мен да му взема едно патронче уиски и се прибрахме в къщи около 18.30-19.00 часа при дядо ми Р.. Тогава бяхме за известно време там. Къщата на дядо ми Р. се намира до къщата на дядо ми Г. на около стотина метра. След това се прибрахме. Баща ми седна отвън. Майка ми беше приготвила нещо за ядене и баща ми седна да яде с дядо си Р. и мен. Към 20.00 часа, някъде, не мога да се сетя в колко точно, баща ми се качи горе при майка ми, за да ѝ каже да отидат при баща му Г. Р. за около 20 минути. Майка ми каза, че не иска да ходим, защото всеки път, когато се съберем, неговият баща, все като се напие, прави някакви проблеми, ако не с единия си син, то с другия си син. Майка ми се съгласи да отидем. Той искаше да отидем за двадесетина минути, защото на другия ден тръгваше за Г.. Искаше да види баща си. Той пак щеше да отиде на другия ден при него, но искаше и вечерта да отидем. Баща ми, аз, брат ми Б., майка ми и най-малкия ми брат Р. отидохме при дядо ми. Дядо ми Г. беше с неговия си брат В. и те пиеха бира. Не знам колко количество са изпили. Най-малкият ми брат Р. седна, легна отзад зад дядо ми Г., взе телефона му и започна да играе игри. След това дядо ми ли, баба ми ли, някой каза да сипе на баща ми ракия на масата. Майка ми сипа ракия на баща ми. Баща ми, дядо ми и В. започнаха да говорят за една сламопреса за трактора. Като седнаха да говорят се бяха скарали за нещо. За сламопресата се скараха и след това се бяха успокоили една-две минути и след това как ми Р. звънна на баба ми С. и тя вдигна. Баща ми искаше да вземе телефона да говори с нея, но дядо ми Г. Р. не позволи на баща ми да вземе телефона от майка си. Каза му: „Отиди си купи телефон и като имаш телефон ѝ звънни“. Баща ми каза: „Какво пречи, като взема телефона на майка ми да говоря със сестра ми! Тя ми е сестра“. След това дядо ми Г. се ядоса много и стана и посегна към баща ми към лицето му с една вилица. Ние се уплашихме още като посегна на баща ми с вилицата към лицето и издърпахме баща ми да се прибира. Баба ми С. крещеше да се прибираме. След това издърпахме баща ми да излезем навън. Дядо ми Г.

продължаваше да крещи. Издърпахме баща ми, за да се приберем, там, където баба ми и дядо ми държат цветя, коридор ли какво се казва. Там издърпахме баща ми. След това В. се намеси в това и започна да блъска баща ми. След блъскането в гърдите на баща ми от В., баща ми излезе навън. След това В. започна да удря баща ми. Баща ми даже не го докосна. В. го удряше по лицето и в гърдите и го блъскаше. Майка ми дърпаше чичо М., В. Г., да го махнем от баща ми. Викахме му: „Престани да удряш баща ми! Престани да удряш!“.

След това пак В. блъсна баща ми в коридора и баща ми падна в коридора вътре, където са цветята. Баща ми може да се е ударил някъде във врата или ръката и не можа да стане. След това Г. Р., нямаше го две-три секунди и дойде, и ние не можахме да разберем откъде го взе този нож. Аз видях една прободна рана. По-скоро видях, че го намушква веднъж. Излязох навън с малкия ми брат Р., за да не гледа. След това чух писъци. Чух да викат майка ми и брат ми. Майка ми крещеше: „Р., Р.“, името на баща ми. След това Г. Р. и неговата съпруга С. се заключиха вътре в къщата, а ние с баща ми излязохме навън, който направи две-три крачки и падна на земята. В. Г. излезе от къщата, качи се на неговата фреза с ремарке и тръгна. Сигурно отиваше да се прибере. След около 20 минути пак дойде. Не знам, може с неговата съпруга да е дошъл, не можах да видя. Веднага ние, след като видяхме, че са намушкали баща ми, аз излязох навън, извиках линейка и полиция. Полицията някъде след около 5-6 минути дойде, а линейката се забави около 20-25 минути. След това дойдоха лекарите. Започнаха да преглеждат баща ми да видят къде са прободните рани и след това ни съобщиха, че е починал. Ние се разплакахме, започнахме да ревим, да крещим. Аз отидох да моля лекарите да се върнат да видят пак баща ми да могат да го оправят, защото него в годината го виждаме един-два пъти. По празници се прибира. Останалото време работи в чужбина. После полицията ни качи в патрулката и заведе мен, брат ми Б. и майка ми в С. в районното. Сестра ми Г. остана с двамата ми най-малки братя Х. и Р. в къщи. Това стана вечерта. Дойдохме тук в С.. На следващия ден го докараха баща ми в ковчег и имаше погребение.

Всичките крещяхме. Общо взето всеки чува различни неща. Аз чух само да крещят. Не можах да разбера кой какво казва, защото аз се паникьосвам много, притеснен бях. Не можах абсолютно нищо да чуя. Ножът жълт на цвят го видях в ръката на дядо ми Г.. Около 40-50 см беше дълъг целият нож.

Отношенията между баща ми и дядо ми бяха, че повече дядо ми разговаряше с другите си синове, отколкото с баща ми. Разговаряха само, когато баща ми се прибере от чужбина в България. Не съм присъствал на други скандали, спречквания между дядо ми Г. и баща ми. Между тях двамата беше, че другите синове пращаха пари на дядо ми Г., а баща ми беше единственият, който не пращаше пари за баща си, защото гледаше нас и плащаше ток, квартира, данъци в Г. и на нас пращаше да плащаме и ние. Нямаше как да плаща на баща си и на нас.

Когато тръгнахме да излизаме бяхме аз, брат ми Б. и майка ми. Малкият Р. първо го изкарах навън, но той пак се върна. Майка ми ми каза да изкарам

малкия ми брат Р. навън. Аз го изкарах навън и се върнах пак да изкараме баща ми. Баща ми го изкарахме до коридора до най-външната врата, която е за излизане. След това В., като блъсна баща ми, го изкара навън. Удряше го. В гърдите и в корема го блъскаше. Това беше в двора пред къщата. След това В. пак го бутна, но навътре и баща ми падна вътре в коридора и може да си е ударил главата или ръката. В., като го блъсна навътре да го вкара в коридора, баща ми даже не можа да стане от земята. Беше легнал на земята. При бутането той пада на земята и се удря. Беше някъде полулегнал на земята. Беше се опрял на саксиите, където са цветята. Беше се опрял по гръб.

Когато дядо ми посегна с вилицата към баща ми, той се отдръпна. Това беше в стаята. Само се отдръпна, по друг начин не е реагирал. Видях, когато дядо Г. го намушка баща ми. Баща ми тогава беше в полулегнало състояние на земята, опрян на саксиите. Друго вече абсолютно не мога да се сетя. Минаха вече осем месеца.

Инспектор Н.: Ориентира се добре за време и място, дава адекватни отговори на въпросите.

СТРАНИТЕ: Нямаме въпроси.

Със съгласието на страните съдът освободи свидетеля И. Р. от залата.

Съдът пристъпи към разпит на свид.Г. Г., като в залата присъства майката Н. Р. и инспектор Е.Н..

Съдът разясни на свидетеля разпоредбите на чл.119 от НПК и чл.121 ал.1 от НПК и запита свидетеля относно правата ѝ по тези разпоредби.

Свид.Г. Г., РАЗПИТАНА КАЗА: Запозната съм с правата си по чл.119 от НПК и чл.121 ал.1 от НПК. Желая да дам показания.

Внучка съм на Г. Р. В. и съм дъщеря на пострадалия. На 27 април 2023 г., когато аз отидох там в къщата на дядо ми Г., баща ми тогава беше седнал на земята, свиваше се и брат ми Б. беше до него. И. и той беше там, но не беше до него. След това и аз седнах до баща си. Брат ми Б. задържах раните на баща ми. Аз видях една рана, която беше около сърцето, когато лекарката дръпна блузата му. Когато отидох не видях раните му. Имаше просто много кръв. След това исках да видя дали баща ми има пулс. Обаче не усетих дали има. След това поисках вода от баба ми С., която не поиска да ми даде. Оставих баща ми на брат ми и влязох вътре в къщата и взех една кана с вода, която беше на мивката в кухнята и вътре, когато посегнах да взема каната имаше кръв в тенджерата в мивката и един бял парцал имаше в тенджерата. След което видях баба да бърше в салона. Салонът е остъклен и е като коридор. На прозореца имаше цветя. След това излязох и някой от тях затвори вратата. Вътре бяха трима - дядо ми Г., баба ми С. и чичо ми М., В. Г.. След това той В. излезе и затвори вратата на къщата в коридора. После стоях до баща ми. Полях му вода на лицето и чакахме просто линейката да дойде. Когато дойде линейката, жената ни каза да се отдръпнем от баща ми и

дръпна му тениската и аз видях, че имаше рана там. Видях тогава раната около сърцето. След това дойде полицията и един полицаи дойде и дядо ми Г. сам излезе от къщата и полицаят го попита дали осъзнава какво е направил и той каза: „Да. Осъзнавам“. Аз го чух това нещо. След това изведоха дядо ми от къщата и казаха и аз да изляза отвън. Лекарите после стояха там при баща ми и аз излязох и след това нищо не знам. Бях извън къщата с брат ми Х..

Разбрах, че дядо ми Г. е намушкарал баща ми. Аз бях в прадядо ми Р. и в първия момент, когато брат ми И. дойде и каза: „Дядо ми Г. намушка баща ми“, аз отидох до къщата на дядо ми Г. с дядо ми Р.. Дядо ми Г. и баща ми не бяха толкова много добре в отношенията. Имаше караници, но нея вечер не помня да са имали караници. Баща ми тръгна съвсем спокоен от къщи. Не мога да кажа, че е тръгнал с нерви при дядо ми. Беше съвсем спокоен. Казаха ми, че заради някакъв разговор по телефона са се скарали.

Баща ми имаше личен телефон. Мисля, че беше с немски номер. Когато отидох, Р. най-малкият ми брат беше отвън с едно от комшиите Х., с него беше.

Инспектор Н.: Ориентира се за време и място. Адекватно отговаря на въпросите.

СТРАНИТЕ: Нямаме въпроси.

Със съгласието на страните съдът освободи свидетелката Г. Г. и инспектор Н. от залата.

Съдът пристъпи към разпит на свид.Н. Х. Р..

Свид.Н. Р., РАЗПИТАНА КАЗА: Снаха съм на подсъдимия и съпруга на пострадалия. На 27 април 2023 г. съпругът ми излезе на центъра. Там е пил около 200 грама алкохол. Прибра се в къщи с още 200 грама. Седна с дядо си Р. отвън, изпи и другото шише, говореха си. Аз бях се качила горе в къщата. Беше мисля, че девет и нещо, вечерта, някъде, не си спомням. Нямам точна ориентация за часа. Лежах си на леглото. Той дойде и ми каза: „Хайде да отидем при мама и тати“. Аз първо му казах, че трябва да ставаме рано, а той е пил. Наново му казах: „Ти си пиан и баща ти сигурно е пиан и ще влезете в някакъв конфликт“, защото те редовно се спречкват двамата, дразнят се, но понеже мъжката дума тежеше и той ми каза: „Стани да отидем“ и аз не оспорих този път. Станах и заедно с И. и Р. малкият ми син тръгнахме. Влязохме вътре и свекърът ми седеше на леглото. На дивана седеше В. - чичото и до В. стоеше свекърва ми С.. Свекърът ми поиска някой да отиде да купи бира, но И. отказа, защото него ден беше в спешното. Беше пострадал по физкултура. Имаше травма на коляното на крака и затова И. се обади на брат си Б., за да вземе бира. Веднага дойде Б.. Пратиха го за бира. След това започнаха да спорят за сламопреса, която пристигна от Г. и говореха колко бали ще прави и спореха за сламопресата. Съпругът ми казваше, че ще се налага друг работник да хвърля балите, а свекъра обясняваше, че сламопресата сама ще хвърля балите в ремаркетото. Обикновен спор. След това

прекратиха. Свекърът първо каза на свекървата, защото той и брат му пиеха бира, да му сипи ракия на съпруга ми, а тя ми каза на мен: „Стани, моето момиче и му сипи ракия“. Обясни ми къде е ракията в буркан, който се намира в коридора, където е кухнята. Там имаше едно шкафче и бурканчето с ракия. Взах го и се върнах и сипах на съпруга ми ракия. Не видях дали е пил от ракията, повече наблягаше на мезето. Имаше туршия, зелени домати и риба. След това звънна зълва ми Р. по телефона. Не си спомням дали тя позвъни, дали свекърва ми позвъни, но разговора беше с нея. Свекърва ми говореше с нея по телефона. Съпругът ми се обърна и попита: „Мамо, с кой говориш?“ и тя каза: „Със сестричката ти Р. говоря“. Той каза, че иска да говори с нея. Тя се обърна да му даде телефона, но явно Р. беше затворила. Разговорът беше по месинджър. Той й каза, че иска да я види. След това свекърът ми се надигна и ми каза: „Ти нямаш ли телефон да говориш, ами ще говориш с нейния телефон?“. Съпругът ми се обърна и каза: „Какво лошо има бе, тате, да говоря със сестра ми от на мама телефона?“. Почнаха вече да крещат много силно. Не помня вече какво той е казал. Първата ми реакция беше за малкия ми син Р., защото е с астма. Казах на И. да го закара в дядото Р. в къщата, но явно той не го е закарал там, а просто го е оставил някъде отвън и се върна в къщата. След това свекърва ми стана и аз станах и тя каза на Р. да си тръгва, да спрат да се карат с баща си. Аз, синът ми Б. и синът ми И. хванахме съпруга ми и вече стигнахме до остъклението и като се обърнах видях, че свекърът ми е седнал на леглото на мястото си, където беше, а свекърва ми мърмореше нещо, караше му се. Когато излезеш от единия коридор и отиваш в остъклението към тяхната стая има прозорец и от там видях. В., мисля че беше вътре в стаята. Него не го забелязах. Когато излизахме, понеже има три-четири стъпала да излезем от къщата навън от остъклението, на второто-третото стъпало, когато бяхме, В. хвана съпруга ми за тила, върна го обратно в остъклението, събори го на земята и започна да го налага с юмруци навсякъде. Мисля, че и мен ме събори, аз станах и се върнах. Бях на стъпалата и явно тогава съм изгубила равновесие и съм паднала. След това се изправих, станах и се върнах вътре. Първият човек, който видях да удря съпруга ми с юмруци и го налагаше навсякъде по тялото беше В.. Аз започнах да се моля и да му дърпам ръцете да не удря съпруга ми. Опитвахме се със сина ми, не си спомням кой син, защото и Б., и И. бяха до мен, но не си спомням с кой от тях вдигнахме съпруга ми, но той беше неадекватен. След това си спомням, че аз бях отляво на съпруга ми, дърпах на В. ръцете да престане да го удря. След това до него беше свекъра ми от дясната страна на съпруга ми до хладилника и аз дърпах ръцете им и им се молах да престанат, защото мислех, че освен В. и свекъра ми го удряше съпруга ми. В този момент, като дърпах ръцете им, хванах свекъра ми за дясната ръка и дърпайки го видях как излиза нож и започнах да треперя и се обърнах към свекъра ми и го попитах: „Какво направи?!“. Той застана и просто ме гледаше. Хванах съпруга ми и му казах: „Р., как си? Добре ли си?“. Той беше с черна тениска и не се виждаше, но започна да става мокро. Тениската му се

намокри. Аз го прегърнах и усетих, че е мокра и като си дръпнах ръката видях, че има кръв и дънките ми станаха в кръв. Когато дръпнах ръката на свекъра ми, видях нож и по ножа имаше кръв. После го попитах: „Р., как си? Сега ще извикаме линейка. Не се притеснявай!“ и казах на сина ми И. да извика линейка, че баща му има нужда. След това не знам как се издигна съпруга ми прободен. Аз си мислех, че ще се оправи. След това аз, Б. и И. го изведохме от къщата навън в двора до стъпалата. Той направи 2-3 крачки и падна в двора. След това се обърнах и видях, че дъщеря ми Г. влиза и след нея малкия ми син Р. и аз станах, за да не види синът ми баща си. Излязох и взех сина си Р., който е на 6 години. Той плачеше и пицеше много. Казах му, че баща му ще се оправи. След това Х. комшията излезе и каза, че ще чака линейката. Аз казах, че ще отида със сина ми Р. и с него да чакаме линейката, за да се поуспокои малко Р.. След това линейката дойде. Ние първи бяхме при линейката. Като се върнахме с това момче Х., свекърът беше задържан. Лекарката първо каза: „Не се притеснявайте, ще оживее“, но след това му съблякоха тениската да му правят с някаква машина и когато го съблякоха казаха, че няма смисъл, че има сериозни прободни рани. Пробвах се отново. Те го завиха с един чаршаф.

Когато отидохме на гости в свекъра ми, те пиеха бира с В. и ядяха риба. Не мога да кажа дали бяха повлияни от алкохола. Аз приказвах със свекърва ми за внучето, детето на дъщеря й. Винаги ставаха спорове. От 20 години съм в тази къща и съм присъствала на техни спорове. За свекъра ми, съпругът ми беше най-некадърният, а другите му братя бяха кадърните. Съпругът ми нямаше нищо. Ние си бяхме отделени. Доколкото знам, съпругът ми е отгледан от бебе от дядо си Р., бил е нежелано дете. За тези години, в които съм снаха, бабата и дядото са ми казвали, че когато е отивал в майка си и баща си бил е гонен от тях, криели са храна от него. Дядо Р. е бащата на подсъдимия Г.. Когато тръгнах да извеждам съпруга ми, В. явно е бил зад нас. През прозореца, като погледнах, не видях В. в стаята. В стаята бяха само свекърът и свекърва ми. Ако тази вечер В. не беше върнал съпруга ми в къщата, това нямаше да се случи. Върна го, като го хвана зад тила и го хвърли направо на земята в ъгъла до хладилника. Не видях съпруга ми да се защити, явно се е ударил някъде. Те го удряха и аз го дърпах съпруга ми. Нито нож видях да се взема. Аз дори, когато изкарах ръката на свекъра ми, тогава видях ножа. Аз мислех, че го е намушкал само веднъж. Втори удар с нож не съм видяла. След това свекърът ми стана и се отдръпна. В този момент, когато аз му хванах ръката и го попитах: „Какво направи?!“, просто той го държеше срещу мен, но мисля, че е било от уплаха, не знам. След това изнесохме съпруга ми и аз взех сина ми Р. и се опитвах да го успокоявам и най-добре беше с него да изчакам линейката.

Съпругът ми с В. бяха в много лоши отношения още преди две години, когато дядо му Р. беше казал, че ще препише къщата на съпруга ми чрез гледане, ако съпругът ми реши вече да се върне от Г., да остане за постоянно, да полага грижи за дядо си Р. и ще му препише къщата, за което В. се ядоса

много. Имаха голяма кавга с него, но не е ставало бой. Думите на В., когато баща му Р. го изгони от къщи и каза: „Ти не си ми отварял вратата, не си ме питал как съм толкова години. Няма да ми казваш на кой ще си оставя къщата“, В. се обърна и размаха пръст на съпруга ми и каза, точните му думи да кажа, защото те му викаха Ята на съпруга ми Р.: „Ята, теб един ден ще те убия и ще те излежа, заради тази къща!“. Това бяха думите на В.. А, съпругът ми не е искал нищо. На съпруга ми му викат Ята.

Аз, като дойдох вече с линейката, свекърът ми беше вече в патрулката. Не съм видяла самото задържане на свекъра. След като извадих ръката с ножа, той се дръпна на една страна и повече не знам нищо, защото изведохме съпруга ми навън. Питаме го как е, но той не реагира. От устата му потече кръв и вече не ме интересуваше никой. След случая не съм поддържала контакт със свекърва си. Разговаряла съм с девера ми И. и съм го молила за парични средства за подготовката на децата за училище. Той ми помогна пет-шест пъти с по 50 евро ми прати. Иначе децата ми говорят с лелите си и с братовчедите си поддържат контакт. До ден днешен не мога да си обясня защо баща му посегна на Р.. Никога не съм го очаквала. Не мога да си обясня. Миналата вечер дойде линейка, за да ми бият диазепам. Не мога да си го обясня, не мога да повярвам. В другия повече бих се усъмнила, но не и в него.

Ръката на Г. я издърпах от дясната страна на съпруга ми. Аз видях само как го удрят с юмруци. Повечето юмруци бяха от В. и когато дръпнах на свекъра ми ръката, просто не можех да повярвам това, което видях – ножа. Не видях ножа в ръката на Г.. Не видях нож в ръката на В.. В. го удряше повече с юмруци. С мъжа ми имахме проблеми и бяхме пред развод, имаше дело. Това бяха наши лични проблеми. Между Г. и съпруга ми са били много скандалите. Двадесет години съм там. Живяла съм в Г.. Не са викали полиция, не е уведомявана полиция, но те са били повече спорове, скандали. Нямаше наранен. Когато издърпах ръката на Г., съпругът ми беше облегнат на стената точно до хладилника. Беше седнал малко надолу, полегато. Не беше в прав ъгъл седнал. Знам, че имат камери, защото имат много инструменти. Свекърът ми се занимаваше със земеделие и животни гледаше. Знам, че имаше камери, но не съм се интересувала къде са. Имаха камери, защото имаха животни и много неща е купувал девера ми от Г. и са там в тях.

СТРАНИТЕ: Нямаме въпроси.

Съдът пристъпи към разпит на свид.С. Р. Г..

Съдът разясни на свидетеля разпоредбите на чл.119 от НПК и чл.121 ал.1 от НПК и запита свидетеля относно правата ѝ по тези разпоредби.

Свид.С. Г., РАЗПИТАНА КАЗА: Запозната съм с правата си по чл.119 от НПК и чл.121 ал.1 от НПК. Желая да дам показания. Внучка съм на подсъдимия. Пострадалият ми е баща. Доколкото знам дядо ми и баща ми няколко пъти се бяха карали, но не сега като си дойде. Те по принцип винаги

се карат, но доколкото знам аз цялата работа е защото дядо ми не искаше баща ми, не го е обичал и просто баща ми една вечер, когато отиде, той искаше да отиде при неговите родители, както всеки път, когато се прибираще. На 27 април 2023г. не съм присъствала на инцидента с баща ми. Аз бях в С.. Аз живея отделно с мъжа ми. Майка ми ми се обади, мисля че беше към 23.00-23.30 часа и ми каза тези неща и аз изпаднах в паника. Аз вдигнах първия път и се чувах само писъци и затворих. После пак набрах и никой не вдигна и след това тя пак ме набра и ми каза, че баща ми е починал. Аз ѝ затворих и изпаднах в паника, започнах да крещя, да викам. Майка ми ми звънна и ми каза да взема малкия ми брат Р. от полицията и да го прибера в къщи. Отидох в полицията. Майка ми беше цялата в кръв. Тогава я попитах кой го е направил това нещо, защото въобще не ми е било на ума, че е дядо ми. Тя ми каза, че дядо ми го е направил. Взех брат ми и се прибрах в къщи в кв.Сини камъни. Дядо ми винаги е помагал на чичовците ми, но никога не е помагал на баща ми в каквото и да е. Не знам по-точно каква е причината, но според мен винаги, когато седнат да пият заедно е стигало до скандал, но според мен това беше от липса на любов към неговия син и също към нас децата, с изключение на брат ми И., който дядо ми обичаше най-много от децата.

СТРАНИТЕ: Нямаме въпроси.

Със съгласието на страните съдът освободи свидетелката от залата.

Съдът пристъпи към разпит на свид.В. Р. Г..

Съдът разясни на свидетеля разпоредбите на чл.119 от НПК и чл.121 ал.1 от НПК и запита свидетеля относно правата му по тези разпоредби.

Свид.В. Г., РАЗПИТАН КАЗА: Запознат съм с правата си по чл.119 от НПК и чл.121 ал.1 от НПК. Ще дам показания. На 27 април 2023г. аз отидох до бензиностанцията и минах покрай брат ми. Батко ме попита къде отивам и аз му казах, че отивам за бензин. Той ми каза: „На ти 20 лева и иди да вземеш цигари и вземи една бира“. Отидох, купих бирата, цигарите и отидох при брат ми Г.. Пихме по една чаша бира. Това беше към 16.00-17.00 часа, не помня точно. Говорихме с батко за някакви машини и дойде племенника ми Р. почерпан. „Здравей – здрасти“ и седна при нас. Жена му наля на мъжа си ракия. Пием, наздраве, втора чаша и с баща си някакви сделки, но аз не ги знам. Синът Р. удря бащата Г., хвърля го на салона, аз влизам между тях и ги разтървам. Бутам племенника ми Р. към вратата, батко идва зад мен, но аз не го виждам. Ножът минава под ръката ми и батко ми Г. мушка племенника ми Р.. Не видях, но мисля, че един път само. Р. падна. Жена му го изкара навън и човекът – племенника ми Р., почина. После съвсем случайно аз припаднах. Отидох да викам помощ. Дойде полиция и помощ. Нищо друго.

Разбрах, че трябва да говоря истината, когато съдът предупреди. Това, че те имат сделки, аз нямам никаква вина. Аз ги разтървах и батко го

намушка. Не знам за какво се скараха. Аз бях в стаята. Детето беше при мен. Разговарях с детето и не знам за какво се карат те. Удари, хвърли го на салона. Племенникът ми удари баща си. Р. удря баща си. Те двамата са на масата, а аз съм от вътрешната страна. Синът първи удря баща си и аз слезнах между тях, за да ги разтървам и той идва отзад ми и го мушка. Р. удря баща си и аз влизам между тях да ги разтървам и батко мушка Р.. Р. беше прав, когато го мушна батко. Когато брат ми мушна Р., Р. клекна. Всичките бяхме прави и всичките деца бяха прави. Цялото семейство беше при тях. Аз не съм удрял Р.. Той ми е племенник. Аз разтървам, бутам към вратата и батко го мушка. Не виждам батко отзад ми е. Не виждам откъде взема ножа, аз не го виждам. Всичко паника. Аз гледам да ги разтървам баща и син, да няма бой. Жена му беше там, всички бяха там, не знам кой къде беше, всички викаме. Аз с Р. съм в добри отношения, племенник ми е. Върна се от Г. и се радвах, че сме заедно. С баща си той е в отношения такива, че всяка година, когато се връща, се карат с баща си. Не знам какви са сделките им. На Р. жена му знае. Аз не съм при тях, за да знам. Видях веднъж да го намушква и след това нищо не съм направил. Аз съм шаш и паника. Излязох навън. Изкараха го навън, вдигнаха му фланелката и в сърцето, и човекът на секундата издъхна. Аз бях шаш и паника. Брат ми не съм го виждал. Аз припаднах. Излязох навън. Разпищях се, извадих телефон да набирам Бърза помощ за линейка. Отидох до спирката, но за по-бързо комшиите са набрали за помощ.

Докато бях там и се черпихме не е имало момент, в който Р. и жена му да са си тръгнали от къщата на брат ми. Това е за секунди. Скандалът стана за секунди. Никой не си е тръгнал от къщата. Същата вечер не съм удрял Р.. Как ще удрям? Аз разтървам да няма скандал, не мога да удрям. Р. всеки път, като идва от друга държава, стават скандали. Цялото село знае. Не знам каква е причината за скандалите, те са баща и син.

Миналата година той си дойде и се скараха пак с баща си, но не знам за какво. Един път видях брат ми Г. да наръгва Р.. Как ще стане много пъти. То е един път и става за секунди и той пада човека. Аз така го държа и той го намушка под ръката ми, под дясната ми ръка. Р. клекна и така остана. Р. клекна долу до вратата и там остана и жена му го изкара навън. Това беше точно на вратата на входната врата на къщата от вътрешната ѝ страна. Там е коридор малък. Малък коридор. Р. след това не можа да стане. Жена му и децата му го изкараха навън. Дръпнаха го и го изкараха навън пред стъпалата на къщата.

Бяхме на масата и аз и батко пиехме бира. По 2-3 чаши бира бяхме изпили. За тези 20 минути, колкото съм бил аз, племенникът ми Р. изпи две големи чаши ракия, по 200 грама. Те са имали скандал, не знам какъв скандал, ще питате батко по какви причини са и синът хваща баща си и го хвърля в салона. Аз влизам помежду тях. Не съм чул заплахи между брат ми и сина му на масата. Не можах да чуя нищо. Това става за секунди на масата.

Адв.Т.: Имам искане, на основание чл.281 ал.4, вр. ал.1 от НПК, моля да

бъдат зачетени показанията на свидетеля В. Г., тъй като има противоречия в същите. Моля да бъдат прочетени целите. В абзаца на стр.2, където след като са изпили по сто грама ракия и от „Р. беше почерпан“, до „Ще те нашамаря“, тъй като има противоречия. Същите се изразяват в това, че го питах дали са си отправяли закани, обиди, заплахи и той каза – не.

ПРОКУРОРЪТ: Не се противопоставям.

Адв.Д.: Не се противопоставям.

След съвещание, съдът намира за основателно искането за прочитане на показанията на свид.В. Г. на л.132 от ДП (отзад), абзаца от „Р. беше почерпан“ до „и двамата да си казват „Ще те нашамаря“, включително, тъй като счита, че има съществено противоречие с показанията, дадени в днешното съдебно следствие. Ето защо и на основание чл.281 ал.4, вр. ал.1 т.1 от НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРОЧИТА показанията на свид.В. Г., намиращи се на л.132 от ДП (отзад) от „Р. беше почерпан“ до „и двамата да си казват „Ще те нашамаря“, включително.

Свид.В. Г.: Вярно е това, което прочетохте. Двамата си казаха „Ще те нашамаря“. И през това време Р. хвърли баща си на салона и аз влязох между тях да ги разтървам. Брат ми нищо не каза. Той го мушна и направо онемях. Батко каза: „Айде, убих го“ и аз излязох навън. Той не е искал да го убие, но от паника и шаш, защото всяка година си идва от Г. и се карат.

Не знам Р. да е счупил стъклата на къщата на баща си Г.. Аз с детето се забавлявахме и те бяха в конфликт, но не знам за какво се карат и какво делят. Хвърля го в салона и аз между тях. Не чух, не знам в какво се изразяваше конфликта.

Аз, докато си играх с детето, гюрултии вътре. Аз бях между тях и ги разтървах да не се бият. Р. хваща баща си и го хвърля на салона, но преди да го хвърли на салона, те се спреккваха с приказки, но какви приказки аз не знам. Не знам за какви приказки става въпрос. Физически не се бяха хванали по някакъв начин, само с приказки. Не се дърпат.

Адв. Т.: Имам искане. На основание чл. 281 ал.4 вр. ал.1 от НПК да се зачете абзаца от показанията на свидетеля В. Г., като започне от „От гърдите на Р. течеше много кръв“ до края на абзаца.

ПРОКУРОРЪТ: Не се противопоставя.

Адв.Д.: Не се противопоставям.

Съдът намира за основателно искането за прочитане на показанията му от „От гърдите на Р. течеше много кръв“ до края на абзаца, тъй като счита, че има съществено противоречие с показанията, дадени в днешното съдебно

следствие. Ето защо и на основание чл.281 ал.4, вр. ал.1 т.1 от НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРОЧИТА показанията на свид.В. Г., намиращи се на л.132 от ДП (отзад) от „От гърдите на Р. течеше много кръв“ до края на абзаца.

Свид. В. Г.: Вярно е това, което ми прочетохте. Бяха се хванали за гушите, но това не означава, че са се хванали за врата. Хванали са се за ръце да се блъскат навън да излиза от вратата. Аз блъскам племенника ми Р. да излиза от вратата. Р. хваща баща си и излиза в салона и аз влизам помежду тях, те нито са ударени. Аз веднага влизам помежду тях и не им дават да се карат. Не са се ударили преди да вляза помежду тях. Аз влизам помежду тях да ги разтървам, бутам го към вратата да излиза и батко зад мене взема ножа и го мушка. Аз го блъскам към вратата Р.. Да, от Р. течеше много кръв. Аз племенника го бутам към вратата да излиза и батко отзад идва и го мушка и повече никой не го пипа. Той клекна, никой не го пипа. Когато тръгнах да го бутам, Р. беше с лице към мен. Когато го бутам под дясната ми ръка мина ножа, с който брат ми го мушна. Аз карам мотофреза. Минах покрай батко. Отивах да зареждам бензин и батко ме видя.

След инцидента останах на място. Дойдоха полицаите и на батко сложиха белезниците. Припаднах и след това дойдох в съзнание. Останах при батко откън до полицейската кола. Полицаите му сложиха белезници.

СТРАНИТЕ: Нямаме въпроси.

Адв.Т.: Тъй като има съществени противоречия между показанията на свидетелката Н. Р. и свидетелят В. Г., имам искане да се проведе очна ставка в хода на съдебното следствие, когато съдът прецени. Оставям на съда да прецени.

ПРОКУРОРЪТ: Аз също считам, че е основателно искането.

Адв.Д.: Не се противопоставяме.

Съдът намира, че са налице условията за провеждане на очна ставка между двамата свидетели В. Р. Г. и Н. Х. Р., тъй като е налице съществено противоречие в показанията на двамата свидетели и са налице условията на чл.143 ал.5 от НПК.

Ето защо, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПОСТАВЯ в очна ставка свидетелите В. Р. Г. и Н. Х. Р..

Въпрос към двамата свидетели: Познавате ли се и в какви отношения се намирате помежду си?

Отговор на свид. Р.: Познаваме се с В.. Нямаме конфликти. В добри отношения сме.

Отговор на свид. Г.: Познаваме се, имаме се. Наша снаха е. Обичаме се, помагаме си.

Въпрос на адв.Т. към двамата свидетели: На въпросната дата, Р. удрял ли е баща си Г. и ако да – къде?

Отговор на свид. Р.: Р. не е удрял баща си Г., защото ние си тръгнахме, а чичо му В. го върна. На масата също не са се удряли. Там просто спореха.

Отговор на свид. Г.: Не е вярно това, което каза Н.. Р., ако си е тръгнал, той нямаше да дойде повече. На масата Р. не е удрял баща си. Те само си приказваха, бяха в конфликт. Когато говореха, Р. го хвана и го хвърли в салона. На масата Р. не е ударил Г..

Въпрос на адв.Т. към свид.Г.: След хвърлянето в коридора на Г. от Р., Р. удрял ли е Г. и обратно?

Отговор на свид. Г.: Баща и син се бяха хванали за гушите и аз влязох между тях, за да ги разтървам и бутах Р. към вратата да излиза и батко беше зад мен. Аз не го виждам.

Въпрос към свид.Р.: Вярно ли е това, което казва свид.Г.?

Отговор на свид. Р.: Не. Не е вярно това, което каза. Р. не е хвърлял баща си, защото ние го изкарахме от къщата. Свекърът ми се беше върнал обратно. Свекърва ми му се караше. Човекът, който го хвърли обратно в коридора беше В. Р. и започна боя. То не беше по-точно бой, защото съпругът ми беше неадекватен и само В. го удряше. Не си спомням Г. кога дойде.

Въпрос към свид.Г.: Вярно ли е това, което каза свид.Р.?

Отговор на свид.Г.: Това е пълна простотия и измама. Той уби човека. Кой ще го дърпа навън.

Въпрос на адв.Т. към свид.Г.: Р. върнал ли се е към баща си Г., след като Вие го избутахте в коридора?

Отговор на свид.Г.: Р. не се е връщал към баща си Г.. Аз бутнах Р. навън. Батко зад мен го мушна през моята дясна ръка и Р. остана на земята.

Въпрос към свид.Р.: Вярно ли е това, което казва свид.Г.?

Отговор на свид.Р.: Не е вярно, защото съпругът ми беше на земята неадекватен. Той В. го биеше, налагаше го с юмруци и това, което казва е пълна лъжа, според мен.

Въпрос на адв.Т. към свид.Г.: Събаряли ли сте на земята Р.?

Отговор на свид.Г.: Не.

Въпрос към свид.Р.: Вярно ли е това, което казва свид.Г.:

Отговор на свид.Р.: Не, не е вярно. Той го събори на земята. Той предизвика боя.

Въпрос към свид.Р.: Вие, когато дърпахте ръцете, кои ръце дърпахте от съпруга си?

Отговор на свид.Р.: Дърпах на двамата ръцете - на Г. и на В., но когато дръпнах тази ръка и видях ножа, ръката беше на свекъра ми, защото единият му пръст, доколкото си спомням е наполовина и разбрах, че е неговата ръка. Попитах го: „Какво направи“. Той не ми отговори нищо. Спогледахме се и видях, че ножът е в неговата ръка.

Въпрос към свид.Г.: Вярно ли е това, което казва свид.Р.?

Отговор на свид.Г.: Да. Вярно е, че свид.Р. дърпа на двамата ни ръцете, но аз в мене си нямам нож. Когато ми дърпаше ръцете бяхме прави. Всичките бяхме прави с децата. Всички бяхме заедно.

Въпрос към свид.Р.: Вярно ли е това, което каза свид.Г.?

Отговор на свид.Р.: Не, не бяхме прави. Съпругът ми си беше в салона и беше на земята от момента, в който В. го върна там и го събори на земята. Той беше неадекватен. Изправихме го аз и децата ми и той си даде сили и се изправи и се хвана за мен и го изведохме навън.

Въпрос към двамата: Имате ли въпроси помежду си?

Свид.Р.: Нямам въпроси към свид.Г..

Свид.Г.: Нямам въпроси към свид.Р..

СТРАНИТЕ: Нямаме въпроси.

Съдът ПРИКЛЮЧИ очната ставка.

Съдът остави в залата свидетеля В. Г..

Съдът пристъпи към разпит на свид.С. Т. В..

Съдът разясни на свидетеля разпоредбите на чл.119 от НПК и чл.121 ал.1 от НПК и запита свидетеля относно правата ѝ по тези разпоредби.

Свид.С. В., РАЗПИТАНА КАЗА: Запозната съм с правата си по чл.119 от НПК и чл.121 ал.1 от НПК. Ще дам показания.

Аз не съм видяла нищо. Мен ме заключиха вътре. На 27 април 2023г. бяхме аз, моя съпруг и девера ми В. вътре в къщи в стаята. Говориха си двамата братя. Аз само ги слушах. Бях уморена и къде дремя, къде гледам. През това време дойде синът ми Р.. Беше хем ядосан, хем пиан. Седна на стола и поиска ракия, но бях уморена и помолих жена му да донесе туршия и да му сложи ракия. Той започна да пие, но устата му не спря и ръцете му не спряха. Ръкомахаше, псува, посяга, обижда, обиди на баща си. Не спря, не млъкна. Аз се разтреперих. Дойдоха в къщи към 20.00 часа. Заедно с Р. дойдоха и жена му, синът му И. и едно малко дете. Поиска на дядо си телефона. Той обича дядо си много. Б. беше в антрето, а И. до баща си и майка си Н.. Р. като почна да ръкомаха, да псува, да обижда баща си и все иска да ни срине, какво иска от нас не знам. Ние сме убити от работа и той и аз и аз го помолих: „Моля те майко, приберете се у дядо ти. Ние сме убити от работа. Баща ти не иска да пие, ще пътува, да си легнем да си почиваме“. Аз

не смеех и затова помолих другите да го изведат Р. навън, да си тръгне, да си легне. Станаха синът му И. и девера ми В., хванаха го и го изведоха навън. Р. продължаваше да крещи, пищи, да псува, но го изкараха навън да си тръгва. Беше в антрето и излизат по стъпалата навън да си отива. Жена му беше на стъпалата отвън. Аз взимам топлата вода и влизам в другата стая, защото банята беше в ремонт. Мъжът ми я правеше. Докато вляза да се измивам, не знам какво става, в един момент само чувам викане и обувам каквото намирам и излизам навън, но аз бях сама вътре и съм заключена. Ключът, както беше от вътрешната страна, те го изкараха отвън и ме заключиха. Ключът беше от външна страна. Един полицаи ме отключи и аз излязох навън. Полицаят ми поиска личната карта и аз му казах, че не знам нищо, че нищо не съм видяла, след като полицаят ме попита. Отведе ме отвън на пътя. Аз поисках да отида да видя какво става, но той не ме пусна. Полицаят ми каза да стоя отвън на пътя. Отведе ме на пътя. Питам къде е мъжът ми. Питам къде е В.. Казаха ми: „Сядай тук“. Намокриха ме. На мен ми стана лошо. Изкараха ме отвън на пътя. Аз викам, крещя. Видях детето отвън. От стъпалата нататък настрани детето - моят син Р. и попитах дали може да отида да видя. Казаха ми: „Не“. Лошо ми стана и ме хванаха, отведоха ме отвън на пътя. Някой ми сложи яке, чехли и ме сложиха да седна. Нищо не видях. Аз бях боса, без чорапи. Кръв не съм бърсала. Нищо не съм видяла.

Отношенията между Р. и баща му бяха много лоши от 20 години. В Г. Г. беше пребит от Р. до кръв и гърците го спасиха. В Г. Р. се би с поляци, с албанци и в момента пак го търсят и ако е жив, ще го убият. Аз съм душена, бита от Р., всичко от него. Сигнализирах с полицията. Той С. е свидетел. Това беше преди две години, когато трябваше да правя на дъщеря ми сватбата. Р. дойде тогава с един голям кол в къщи. Бягаше към нас, защото ние гледахме от прозореца как идва към нас. Взимаме само телефоните, оставяме всичко и голи, боси с мъжа ми избягахме при съседите. Отидохме при С.. Жена му е причината за тези лоши отношения. Той дойде, заради жена си. Беше пред развод. Последните, предпоследните два дни дойде да ми каже да ме моли да не казвам на баща му. Това с кола беше преди две години.

Идва си Р. в България отпуска в годината един път. Позволява му шефа му. Той, обаче, като се натръска, не става. Така не може. Отношенията бяха такива, че ние излизаме виновни, че хората го гонят от работа, а ние сме в България, той в Г.. Той мрази баща си, мрази сестрите си, братята си. Той и жена си не обича. Той я пребиваше от бой, като куче пред очите ми. С него никой не може на глава да излезе. Нека да каже моята снаха колко пъти ми е ставало лошо, когато я би с кол пред мен. Аз се крия и плачех, и се молах на Господ да е жива. Аз обичам снаха си. Аз я уважавам, тя е родила децата, но той не беше човек, който да обича.

Когато бяхме вътре в стаята, звъннах на дъщеря си Р. да я питам нещо за другия ден и тя ми каза, че не може да говори, че децата спят и приключихме разговора. Той не е поискал да говори със сестра си. Не е поискал, глупости. Той обича само себе си, нито брат си, нито сестра си, нито

жена си. Р. ми каза да не казвам на баща му, че ще се развежда със съпругата си, защото искаше само едното дете И.. Моят син Р. ме моли да не казвам на баща му, защото ние уважаваме снахата. Ние не искахме да се разделят. Каза да не казваме, че ще вземе само И., а другите ще останат при майка си. Тя си била намерила друг мъж.

СТРАНИТЕ: Нямаме въпроси.

Съдът остави свидетелката в залата.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да бъде разпитано вещото лице д-р Ч., преди останалите неразпитани свидетели.

Адв.Д.: Не възразявам.

ЧАСТНИЙ ОБВИНИТЕЛ Н. Р.: Съгласна съм с казаното от адв.Д..

Адв.Т.: Не възразявам да се изслушат експертизите, изготвени от вещото лице д-р Ч..

ПОДС.В.: Както каза адвокатата ми, съгласен съм.

След съвещание и със съгласието на страните съдът ПРИСТЪПВА към разпит на вещото лице д-р Т. Ч..

В.л.Ч., РАЗПИТАН КАЗА: Поддържам заключението на съдебно-медицинската експертиза на труп № 39/2023г.

Поддържам заключението така, както съм го описал по всички пет точки. Получил е четири на брой прободно-прорезри наранявания в областта на гръдния кош, двете от тях са с проникване в гръдната кухина, с левостранен хемоторакс с прерязване на диафрагмата и кръвта от лявата гръдна кухина е преминала в коремната кухина, където се установиха съсиреци. Установените тежки наранявания са със засягания на жизненоважни органи - белия дроб, сърцето и други кръвоносни съдове, и смъртта е била за кратко време. Изпаднал е в състояние на хеморагичен шок и както съм записал в заключението е починал от 3 до 5 минути, но е имало достатъчно време да изминава известно разстояние, както в коридора, така и в двора, така и в една алея, която е с посока югозапад зад къщата, където има капки с пръски кръв по тях, което означава, че през това време единственото лице, което е било с кървящи рани е било пострадалото лице и през това време той се е движил зад къщата и след това обратно. Състоянието на нараняванията и усложненията, които са причинени са позволили на него да изминава такова кратко разстояние за кратко време и след това да изпадне в шок и да умре. Смъртта е била неизбежна. Не е било в състояние да му се помогне, даже и помощ, ако му се окаже, не е можело да му се помогне.

Присъствал съм на огледа. Огледах помещенията, кухнята, коридора, врати, двор. След това прегледах и бащата.

Изслушах показанията на свидетелите очевидци. Свидетелите са с противоречиви показанията. Нараняванията в областта в дясно на гръдния кош, което е успоредно на дясната ключица, както съм описал в експертизата

си и е възможно да бъде получена, като нападателят е бил откъм гърба на пострадалия и е замахнал с ножа и така е възможно да се получи тази рана успоредна на дясната ключица, започваща от левия край на раната от лявата половина на гръдния кош към дясното рамо. Тя е била повърхностна, не е смъртоносна, но е била значително дълбока с прерязване на важни артериални съдове, които са под ключицата. Останалите наранявания добре отговарят да са получени, когато са били с лице един спрямо друг. Тези наранявания добре отговарят да са в следствие замахване с ножа с дясната ръка, когато са били лице срещу лице и ударите с дясната ръка улучват лявата половина на гръдния кош на пострадалия. Добре отговарят да са били прави и двамата. Ако бяха в друго положение седнали, наведени или по друг начин не биха били такива, каквито са установени по време на огледа и аутопсията. Може би в коридора, след като е получил първата рана там, може би тогава подсъдимият да е бил зад пострадалия и тогава да са били в наведено или някакво положение при първата рана, когато подсъдимият е бил зад него, тогава е възможно. Възможно е тогава да посяга със замах отляво надясно с режещия гръб на ножа, а останалите наранявания с дясната ръка добре отговарят да са били прави. По-добре отговарят да са били прави, отколкото седнали. Капките кръв са паднали от високо, а не са изтекли на повърхността на терена от наранената част на тялото и са капели. Затова капките са с пръски кръв около тях, както и локви кръв. Локвите кръв са вече при падането, при намирането. Някъде е седнал и там кръвта е изтекла и се образува локва. При нанасянето на ударите най-добре отговаря да са били лице в лице, най-добре отговарят да са били прави, а не един върху друг. Най-добре отговаря да са били прави, а не единия да е седнал, другият наведен. Тогава ще му пречат свитите крака или нещо друго. Прави да са били двамата отговарят да са били най-добре. От медицинска гледна точка най-добре отговаря този начин да е. Различните удари са нанесени в различно положение. Не са били в едно и също положение. Те затова са различни попаденията, защото е имало различни възможности. При замахване той замахва към тялото на пострадалия и го улучва на най-лесното място, но най-добре отговаря в право положение. Като интензитет последователно са били нанесени, един след друг с кратко време между тях. Инцидентът е протекъл за минута-две най-много, за кратко време и през следващия момент шоково състояние, и докато е дошъл екипа на Бърза помощ, пострадалият е починал.

При извършване на огледа на трупа, други травматични увреждания по тялото на пострадалото лице не съм установявал. Имаше само следи от електродефибрилатора в областта на гръдния кош. Раните добре отговарят да са били нанесени от един и същи нож.

Адв.Т.: Относно четвърта точка в края сте написал „може да се каже, че извършените от нападателя действия спрямо пострадалия са проява на особена жестокост”.

В.л.Ч.: Това, което съм написал е това, което съм искал да кажа.

Адв.Т.: Оспорвам написаното в т.4. Да обясни въз основа на какво е този извод?

В.л.Ч.: Според мен, причиняването на пострадалия на четири броя прободно-прорезни наранявания с проникване в гръдната кухина, с прерязване на сърцето, на белите дробове, на големи кръвоносни съдове, е проява не на милост, а на особена жестокост.

Точно медицински критерии за „особена жестокост” няма. Дали са причинени жестоки болки, тежки болки и страдания, отговорил съм и на този въпрос. Тези наранявания не водят до такива тежки и жестоки болки, защото те са с гладки ръбове и не се нарушават магистрални нервни съдове и смъртта е настъпила за кратко време и пострадалият не се е измъчвал много. Освен това, не знам дали е бил повлиян от алкохол, защото съм взел такива проби, но не съм разбрал какви са резултатите от тези изследвания, само миришеше на алкохол при извършване на аутопсията.

СТРАНИТЕ: Нямаме въпроси по експертизата.

В.л.Ч.: Поддържам заключението и по изготвената експертиза за преглед и освидетелстване на живо лице № 16/2023 година, при която съм извършил преглед на лицето Г. Р. В., подсъдим по днешното дело. Никакви наранявания не съм установил по него.

СТРАНИТЕ: Нямаме въпроси.

Адв.Т.: Оспорвам четвърта точка от заключението на съдебно-медицинската експертиза № 39/2023г. на труп, тъй като в четвърта точка д-р Ч. е направил отговори, които са повече от зададените въпроси, а именно той изказва мнение, че от нападателя действията спрямо пострадалия са проява на особена жестокост. Според мен в тази част експертизата е неправилна и необоснована и според мен е в подкрепа на обвинението. На основание чл.153 от НПК, ще направя искане за изготвяне на допълнителна експертиза, след изслушване на свидетелите.

Съдът,

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА И ПРИОБЩАВА заключението на изготвените съдебно-медицински експертизи, изготвени от вещото лице д-р Ч..

За явяването на вещото лице д-р Т. А. Ч. в днешното съдебно заседание да се изплатят 100лв от бюджетните средства на съда./рко/

Съдът пристъпи към разпит на свид.Р. Г. В..

Съдът разясни на свидетеля разпоредбите на чл.119 от НПК и чл.121 ал.1 от НПК и запита свидетеля относно правата ѝ по тези разпоредби.

Свид.Р. В., РАЗПИТАНА КАЗА: Запозната съм с правата си по чл.119 от НПК и чл.121 ал.1 от НПК. Ще дам обяснения.

Дъщеря съм на подсъдимия и сестра на пострадалия. На 27 април 2023г. не се сещам точно часа, около 20.00-20.30-21.30 часа ми се обади майка ми. Ние често ги говорим по телефона. Обаче ние си бяхме легнали, тъй като мъжът ми беше първа смяна и приспахме децата, но аз стоях на телефона, докато тя ми звънеше. Вдигнах ѝ и ме попита какво правя. Казах ѝ, че си легнахме и че децата спят и тя каза, че утре ще се чуем. Казах, че на другия ден вече ще се чуем. Нищо не сме си приказвали кой знае какво. Същата вечер само, че малко по-късно, понеже имам малко бебе и станах вечерта в 00.00 часа или в 02.00 часа за млякото и събудих съпруга ми да стане, тъй като тя плачеше и аз я държах в ръцете си, а той да стане да претопли млякото, но през това време той отиде до тоалетната и по едно време чух по телефона, че има съобщение и аз като чух, че извиква той в паника, когато прочете съобщението и аз си взех своя телефон и прочетох какво ми пише моята племенница и тя ми съобщи за това и тогава разбрах, че брат ми е починал.

Когато говорих с майка ми се чуваха гласове. Не знаех кой е на гости, но се чуваха гласове. Знаех, че са компания и да не събуди децата ѝ казах, че ще се чуем на другия ден. С брат ми Р. сме в почти никакви отношения, защото имаме голяма разлика. Той работеше в Г.. Много рядко ще се чуем по телефона. Ако се прибере в България ще дойда за един час, два да го видя и си отивам. Не беше в най-добри отношения с родителите ни, защото винаги, когато се събираха да ядат, да пият, да се веселят, всеки път ставаше нещо. Все за нещо ще се дразни, ще посяга, ще обижда, ще псува. Не обичах да се събирам в компания с него. Нападеше като цяло. Не нападна само родителите ми, но и братята ми. Когато приемаше алкохол го обръщаше на дразга все за нещо.

Откакто стана инцидента не поддържам връзка с децата му и съпругата му. По-рано рядко, но си пишехме.

Знам, че много пъти брат ми Р. и баща ми Г. се карат. Р. ставаше, посягаше на баща ми. Предизвиква скандали брат ми Р.. Доколкото аз присъствах, преди да се ожения, не е присъствала полиция, но след това не знам. Винаги имаше някой да ги разтърве, който да ги поспре и да не стане това, което стана, да няма крайности.

СТРАНИТЕ: Нямаме въпроси.

Със съгласието на страните съдът освободи свидетелката от залата.

Съдът пристъпи към разпит на свид.И. Г. Р..

Съдът разясни на свидетеля разпоредбите на чл.119 от НПК и чл.121 ал.1 от НПК и запита свидетеля относно правата му по тези разпоредби.

Свид.И. Р., РАЗПИТАН КАЗА: Запознат съм с правата си по чл.119 от НПК и чл.121 ал.1 от НПК. Ще дам обяснения.

Син съм на подсъдимия и брат на пострадалия. На 27 април 2023г. не

бях в България. Работя в Г.. На мен не ми се е обаждал никой. Същата вечер говорих с брат ми В. Р., който също работи с мен в Г. и по това време беше, както и аз в Г.. Същият ден говорихме да купуваме сламопреса и по този повод говорихме с брат ми В. Р.. След това те вече бяха затворили телефона, бяха спрели да говорят и от там насетне имаше телефонно обаждане, в което разбрахме, че е станал инцидент с брат ми Р. и че е починал.

Само ми казаха, че от нож, друго нищо. Един наш съсед каза, че баща ми е наръгал брат ми с нож. С Р. бях в добри отношения, както и той към баща ми. Нямаме лоши отношения, но като се напиеше Р. ставаше агресивен. Особено напоследък ставаше много агресивен. Даже в Г. искаше да хвърли един негов колега от покрива преди инцидента, преди да се върне в България, поради причината, че не бяха в добри отношения с жена си. Тя беше подала молба за развод. В същия ден, когато стана инцидента, ден или два преди това, той ходи в А. да вземе жена си и тя си оттегли жалбата за развод. В същия ден, когато беше оттеглена жалбата, баба му, майката на жена му, прати патрулки, защото бил заплаха за децата си. Поради тази причина той си дойде от Г. само, заради този развод. Знам за много инциденти между брат ми Р. и баща ми. В Г. имаше случай Р. да гони баща ми. Миналата година също в бащината ми къща, той в дядовата къща пиеше пак на маса и татко не знаеше за какво става въпрос. Той се прибира от моята къща и Р. започва да го мери с камъни, „ще те убия“ и най-различни глупости. Според мен, единственият инициатор на това държание на брат ми Р. към баща ми Г. беше дядо ми Р.. Брат ми Р. живееше в къща в село Г.А., която аз купих за него и семейството му през 2014 година. Точната улица не знам, където се намира тази къща. Те не са се прибирали в това жилище, поради причината, че нямаше ток. Когато се прибраха от А., последните два дни бяха при дядо ми Р.. Има още много инциденти, на които аз не съм присъствал. Р. хвърляше камъни, мереше с камъни по къщата на баща ми. Никой не знаеше защо. Полицията е идвала. Аз тогава пак бях в Г. и не съм бил на инцидента. Това го знам от баща си. Дядо ми Р. и баща ми не са в лоши отношения, но дядо ми преувеличава нещата и все гледа да дърпа батко и да прави конфликт. Даже дядо ми е казвал: „Защо пращаш на баща си толкова много пари да яде и да пие?“ и аз съм му казвал, че ще пращам пари, колкото искам на баща си и ще правя, каквото аз решавам. Баща ми правеше ремонти. Между В., чичо ми, и баща ми отношенията са добри, не мога да кажа, че са лоши. Винаги са се събирали двамата. Нямало е конфликти, не са се карали.

СТРАНИТЕ: Нямаме въпроси.

Със съгласието на страните съдът освободи свидетеля от залата.

Съдът пристъпи към разпит на свид.П. Н. К..

Свид.П. К., РАЗПИТАН КАЗА: На 27 април 2023г. получих обаждане късно вечерта. Точен час не мога да конкретизирам. Получих обаждането от А. П. Х., която набързо ми обясни, че има бой и най-вероятно мъртъв човек.

Запалих автомобила и отидох веднага на място. Там на място заварих отвън пред имота Г. Р.. Той беше в патрулния автомобил и двама полицаи около него. Стоеше там и линейка с медик, който не беше в линейката. Попитах дали Р. е жив. Казаха ми, че няма никаква сърдечна дейност, след което поисках с нещо да го покрием, защото децата, съпругата му и майка му бяха. Съдействах на полицаите да не допускаме други хора да влизат в имота, след което дойдоха други полицаи и почнаха действията си.

От 2011г. съм кмет на село Г.А.. Познавам хората там. Р. и Г., като техни отношения са нормални, баща и син. Като лични впечатления от страна на Р. не мога да кажа нищо лошо. Няма кой знае колко голяма разлика във възрастта ни и го познавам като добро момче, което полагаше неимоверни усилия да се грижи за семейството си. Имам спомен и не е случаен, защото когато встъпих в мандат, първото съдействие, което оказах, беше точно на него в зимно време, когато се беше настанил в този имот, в който се беше настанил. Имотът е в село Г.А. в северната част на селото. Доколкото знам, къщата е собственост на брат му И.. За Г. знам, че е човек, който се е занимавал със земеделие дълги години. С малко по-особен характер, но не съм имал с него проблеми, човек с особено мнение. Не съм бил свидетел на нещо, с което да съм останал с конкретни впечатления за отношенията между тях. Мен никой не ме е търсил за съдействие за скандали. Те живеят в южната част на селото, а аз съм в северната част на селото и не съм чул нито като кмет, нито като човек, не съм чул да има скандали между тях. Нямам такива данни. Както казах даже и че разликата във възрастта ни не е много голяма и не съм чул той да влиза в пререкания с хора от селото. Никой не ми се е оплаквал за нещо агресивно. За мен, човек да употребява алкохол е да го виждам често пиян. Р. не съм виждал пиян. Г. не съм виждал пиян. Много често по разни въпроси подсъдимият Г. изразява мнение с малко по-повишена агресия и това имах предвид, като казах, че е човек с особено мнение. Действие, непряко към някого, но чисто визуално, като погледнеш, не изразява мнение, чисто словесно.

СТРАНИТЕ: Нямаме въпроси.

Със съгласието на страните съдът освободи свидетеля от залата.

Съдът пристъпи към разпит на свид.А. П. Х..

Свид.А. Х., РАЗПИТАНА КАЗА: На 27 април 2023г. точно него ден се прибрахме от чужбина. Работим в Х.. От там отидохме на гости на моите родители, които живеят в същото село и се прибрахме към 22.00 часа, когато беше приключило всичко, скандала. Децата на Р. доста пищяха и ме помолиха за помощ. Звъннах за линейка. Не съм видяла Р., че лежи някъде. Не съм видяла и агресия от страна на Г.. Това мога да кажа. Ние сме съседи, но в тази къща живеем от три години. Познаваме се. От едно село сме. Не мога да кажа нещо лошо за пострадалия и подсъдимия, не мога да кажа нещо лошо и за двамата. Честно казано, не знам за какво са се скарали, не знам в какви

отношения са. Аз работя в Х.. Ние не сме си в България по принцип и не знам за други инциденти. Идваме си за празниците. Х. е брат ми. Той работи в Дияна кабел и нямаше как да дойде днес.

СТРАНИТЕ: Нямаме въпроси.

Със съгласието на страните съдът освободи свидетелката от залата.

ПРОКУРОРЪТ: Считам делото за неизяснено от фактическа страна. Държа на разпитите на двамата свидетели, както и на неявилото се вещо лице и моля да ги призовете за следващото съдебно заседание.

Адв.Д.: Придържам се към становището на прокурора. Делото не е изяснено. Не са разпитани всички свидетели.

Адв.Т.: Защитата е на мнението на обвинението и на повереника. Ще направя по-късно исканията си.

След съвещание и предвид това, че делото не е изяснено от фактическа страна и с оглед становището на страните, съдът намира, че следва да отложи делото и го насрочи за 17.01.2024г. от 10.00 часа, за която дата и час Окръжна прокуратура С., подсъдимият и неговият защитник адв.Т., частният обвинител Р. и нейният повереник адв.Д. следва да се считат за редовно призовани. Следва да се призове подсъдимият Г. Р. В. чрез началника на Затвора гр.Б., както и неявилите се свидетели С. С. М. и Х. П. Х., и вещото лице М. В. П..

Ето защо, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТЛАГА делото и го НАСРОЧВА за 17.01.2024г. от 10.00 часа, за която дата и час Окръжна прокуратура С., подсъдимият и неговият защитник адв.Т., частният обвинител Р. и нейният повереник адв.Д., да се считат редовно призовани.

ДА СЕ ПРИЗОВЕ подсъдимият Г. Р. В. чрез Началника на Затвора гр.Б..

ДА СЕ ПРИЗОВАТ неявилите се свидетели С. С. М. и Х. П. Х..

ДА СЕ ПРИЗОВЕ вещото лице М. В. П..

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 13.50 часа.

Председател: _____

Секретар: _____